Koviloor Digital Library

உ சிவ மயம்.

ஓம் தத் சத் பரப் பிரஹ்மணே நம:

திருக் களர், ஸ்ரீ வீர சேகர ஞாந தேசிகர் மீது

திருப் பூ வணம்,

காசிகாநந்த ஞாநாச்சார்ய ஸ்வாமிகள்

இயற்றிய

திரு எம் பாவை - திருப் பள்ளி எழுச்சி.

என்னும் அருட் பா மாலை.

இவற்றிற்கு,

சித. நீல கண்ட சுவாமிகள் மாணாக்கர்

குடியாத்தம், வேதாந்தத் தமிழ் வாசக சாலை

போதகாச்சாரியர்,

ஸ்ரீ ஷண் முகாநந்த சுவாமிக ளவர்கள்

இயற்றிய

பத வுரை.

Acc. No. 4229-

இ து

மதுரை, V. சுப்புராயலு நாயுடு பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

காப்பிரைட்] 1957. [விலை பைசா 25

Koviloor Digital Library

உரைப் பாயிரம்.

1. திருக்களர்வாழ் தெருள்வீர சேகரனுஞ் சிவஞானச் செல்வன் பாத, உருக்கிளரும உயர்ஞானத் தொன்மலரைத் தன்முடியி லொளியாய்க் கொண்டோன், தருக்கிளரும் பூவனைத்துத் தனிக்காசி காநந்தத் தவத்தோன் செய்தான, மருக்கிளரும் பளளிமலர் வண்பாவைக் குருபரனே மதியால் ஆய்ந்தே.

2. இப்பாவிற் கெமதுதவத தெழில்ஞானக் குருபரனு மீனையந்தோன் இன்சொல், தப்பாகன் னுவுடையான் றமிழ் நாரா யணமுநிவன் தகையா லாய்ந்தே, துப்பாருஞ் சிறு சடைரத் தூரிசில்மணி மாலையொடுந் தூய்தாச் செய்தான், அப்பானல் லவனுரையை யடியாக்கிப் பதவுரையை யறைந் தே னம்மா.

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதி.

அஞ்ஞானம்	5	சோதிமறை	8	நூல் பல கல்	36
அல்லல்பிரவி	6	தண்ணீரும்	12	பாவலர்	26
ஆதித்தன்	3	தாரகம்	35	பெண்ணுருவை	16
ஊரண நாபி	33	தார்மேவி	19	பொன்னும் பிற	11
ஊறியல்	29	திங்களும்	34	மாகரயம்	15
கொள்ளை கொள	14	திருவுறை	31	வண்ணக்கிழி	17
சாத நங்கள்	9	தெய்வத் திருமறை	4	வண்டொலிக்கும்	21
சீர் அமைந்த	1	தேவரெலாம்	25	வாழை எனும்	24
சீர் தரும்	30	நங்கையர்	37	வேரியம்	38
சூரியன்	28	நம்மையும்	22	வேலை சுலவும்	10
செய்ய	1	நாதன் திருக்	20		

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	13	பழச்சு	பழிச்சு
5	7	முட	மூட
10	24	ளியே	கிளியே
,,	26	கிவிண்	விண்
20	15	போதவரும்	போதலரும்
,,	17	சோதமயம்	சோதிமயம்
22	3	சம்பந்தா	சம்பந்தர்
24	3	தண்டைக	தண்டைக்

Koviloor Digital Library

திரு எம் பாவை.

விநாயகர் வணக்கம்.

காப்பு.

செய்ய வீரநல் சேகரச் செம்மல்மேல்
உய்ய வேண்டி உஞற்றுநல் பாவைதான்
வைய கம்புகழ் வண்ணமு டிந்திட
ஐயன் மாமுகன் ஐங்கரன் போற்றுவாம்.

(பத வுரை) *செய்ய-நேர்மை அமைந்த, நல்-நல்ல, வீரேசச் செம்மல் மேல்-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியின் மீது, (இயற்றப் புகுந்த யாமும், பயின்று பாடும் நன் மக்களும்), உய்ய வேண்டி-வீடுபேறு பெற விரும்பி, உஞற்று-செய்யப்படுகின்ற, நல் பாவை-திரு வெம் பாவை யென்னும் பழச்சு பாடல்க ளாகிய யாப்பான து, வையகம்-செந் நாப் புலவர்கள், புகழ் வண்ணம்-புகழும்படி, முடிந் திட-முடிவடையும் பொருட்டு, ஐங்கரன்-ஐந்து திருக் கரங்களை யுடையவரும், மா முகன்-யானை முக முடைய வரு மாகிய, ஐயன்-கணபதிப் பெருமானை, போற்றுவாம்-வழிபடுவோமாக. (எ-று)*

நூல்

1. சீர்அமைந்த வானோர்கள் தேறும் விடியல்எனப்
பேர்அமைந்த மார்கழியில் பேட்புடனே வைகறையில்
நேர்அமைந்த சான்றோர்கள் நீர்படிந்து தூய்மையுடன்
தார்அமைந்த மாமலரைச் சாத்திப் பணிகின்றார்

Kovilloor Digital Library

கார்அமைந்த பூங்குழலாய் கண்விழியா தேஉறங்கல்
ஏர்அமையு மோவிழிபபாய் எம்வீர சேகரனைப்
பார்அமைந்த சித்தியுறப் பாடித் தொழுதுநின்று
நார்அமைந்த நெஞ்சமுடன் நாம்தொழுவோம் எம்பாவாய்.

(ப—ரை.) சீர் அமைந்த - (இயல் பாக) விழுப்பம் பொருந்திய, வானோர்கள்-தேவர்கள், தேறும்-நனவு நிலையை அடையும், விடியல் என-விடியற் காலம் என, பேர் அமைந்த-பெயர் பெற்ற, மார்கழியில்-மார்கழித் திங்களில், நேர் அமைந்த-(ஒழுக்கத்தில்) நேர்மையான, சான்றோர்கள்-பெரியோர்கள், வைகறையில்-விடியற் பொழுதிலேயே, பெட்புடனே-விருப்பத்தோடு, நீர் படிந்து-நீரிலே மூழ்கி, தூய்மையுடன்-அகத் தூய்மையோடு, தார் அமைந்த-மாலையாக அமைக்கப் பெற்ற, மா மலரை-சிறந்த மலர்களை, சாத்திப் பணிகின்றார்-அணிந்து வணங்குகின்றனர், கார் அமைந்த-மேகம் போன்ற, பூம் குழலாய்-பொலிவு தங்கிய கூந்தலை யுடையாளே, எம் பாவாய்-நோன்பு ஆற்றப் புகுந்த இளையவளே, கண் விழியாதே உறங்கல்-கண்ணைத் திறவாமல் இப்படித் தூங்குதல், ஏர் அமையுமோ-மேன்மையைத் தருவதற்குக் காரணமாகப் பொருந்துமோ, விழிப்பாய்-கண்ணைத் திறந்து எழுக, எம் வீரசேகரனை-நம் தலைவராகிய வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியை, நார் அமைந்த-அன்பு நிறைந்த, நெஞ்சமுடன்-மனத்துடனே, பார் அமைந்த-(அம் மூர்த்தியின்) பூவுலகெங்கணும் நிறைந்த, சீர்த்தி-மிக்க புகழை, உறப் பாடி-முதலில் நன்குறக் கூறி, தொழுது நின்று-கைகுவித்து வணங்கி நின்று, நாம்-(இருமை இன்பம் பெறும்) நாம், தொழுவோம்-வழிபடுவோமாக. (எ—று)

Koviloor Digital Library

2. ஆதித்தன் வானவெளி ஆர்வதன்முன் தூக்கம்அற்றுச்
சாதுவர்க்கம் யாறிழிந்து தட்பம்உற வேகுளித்துப்
பேதம்அற எங்கும் பிறங்கும்எழில் நல்குருவைச்
சோதிமறை யாவையுமே தொட்டறியா தேகலங்கும்
ஆதிநறும் கொன்றை அலர்துளபத் தார்அணிவோய்
பூதி புனையும்எங்கள் புண்ணியனே என்றுதொழ
மாதே வளருதியோ மாமுநிவீ ரேசனைநாம்
போதம் உறத்தொழுவோம் போதுகநீ எம்பாவாய்.

(ப-ரை) ஆதித்தன்-சூரியன், வான வெளி-ஆகாய வெளியில், ஆர்வதன் முன்-வருவதற்கு முன்னர், சாது வர்க்கம்-சாதுக்களின் கூட்டம், தூக்கம் அற்று-விழித்தெழுந்து, யாறு இழிந்து-யாற்றில் இறங்கி, தட்பம் உற-(உள்ளம் சத்துவ குணத்தோடு பொருந்தி) ஆறி நிற்க, குளித்து-நீராடி, எங்கும்-தேச கால வத்துக்கள் முழுவதிலும், பேத மற-வேற்றுமை யின்றி, பிறங்கும்-(சச்சிதாநந்த வடிவாக) விளங்கும், எழில்-மேன்மை தங்கிய, நல் குருவை-நல்ல வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியை, சோதி-விளக்கம் அமைந்த, மறை யாவையும்-வேதங்கள் அனைத்தும், தொட்டு-இஃதெனச் சுட்டி, அறியாதே-அறிந்து கூறுவதற் கியலாது, கலங்கும்-கலங்கும்படியான, ஆதி-சர்வ காரண வடிவரே, நறும் கொன்றை அலர்-மண மிக்க கொன்றை மலராலும், துளபம்-துளபத்தாலும் (அமைந்த), தார் அணிவோய்-மாலைகளைத் தரித்த அரனும் அரியு மாக விளங்குபவரே, பூதி புனையும்-திரு நீற்றை அணி சாந்தமாய்ப் புனைந்த, புண்ணியனே-அற வாழி அந்தணரே, என்று-என்று (அழைத்துப்) புகழ்ந்து, தொழ-வழிபட்டு

Koviloor Digital Library

நிற்க, மாதே-பெண்ணே, எம் பாவாய்-எங்கள் இளஞ்சிறுமியே, வளருதியோ-(நீ அச் செயலை யறியாமல்) தூங்குகின்றனையோ, மா-சிறந்த, முனி வீர சேகரனை-அவ் வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியை, நாம் போதம் உற-நாம் மெய் யுணர் வடைவதற் பொருட்டு, தொழுவோம்-வழிபடுவதற்கு, போதுகம்-(நீ ராடச்) செல்வோம், நீ-நீ (வருவாயாக). (எ—று)

3. தெய்வத் திருமறைகள் சென்றறியா தோலமிடக்
கைவைத்த சான்றோர்கள் காலைநயம் நீராடி
மெய்வைத்த நம்குருவின் மேலாம் அடிபரவி
உய்வைத் தாத்துதிக்கும் ஓங்கும்ஒலி எங்கும்உற
மைவைத்த பூம்குழலாய் மற்றறியா தேதுயில்வாய்
செய்வித்தும் செம்சாலி தேங்கும் திருக்களரில்
பைவைக்கும் பாம்பணியும் பண்ணவன்வீ ரேசன்அடி
போய்வைக்கும் மாயைகேடப் போற்றுவம்வா எம் பா
வாய்.

(ப-ரை.) தெய்வத் திரு மறைகள்-தெய்வத் தன்மை யாகிய அழகு பொருந்திய வேதங்கள், சென்று-இறைவனைச் சுட்டிக் காட்டப் புகுந்து, அறியாது-சுட்டுதற்கியலாமல், ஓலமிட-அலறி நிற்ப, கைவைத்த-ஒழுக்கம் நிரம்பிய, சான்றோர்கள்-பெரியோர்கள், காலை-(விடியற்) காலத்தில், நீர் ஆடி-தண் ணீரிற் குளித்து, மெய்-மெய்மை யாகிய (அத்துவித) நிலையை, வைத்த-நிலை நாட்டிய, நம் குருவின்-நம் வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியின், மேலாம் அடி-மேலான திரு வடிகளை, பரவி-வணங்கி, உய்வைத் தர-இன்ப வடிவாகத் தம்மை யுள்ளபடி உணருவ

Koviloor Digital Library

தற்கு, அதிக்கும்-அதிக்கும்படியான, ஓங்கும் ஒலி-மிக்க முழக்கமானது, எங்கும் உற-எண் டிசையும் பரவி நிற்க, மை வைத்த-கரிய, பூம் குழலாய்-பொலி வமைந்த கூந்தலை யுடையாளே, எம் பாவாய்-எங்கள் இளஞ் சிறுமியே, மற்று-அதனை, அறியாதே-உணராமல், துயில்வாய்-உறங்கு கின்றனை, செய்-வயல்களிலே, வித்தும்-விதைத்த, செம சாலி-செந் நெற் பயிர்கள், தேங்கும்-செழித்து நிறைந் துள்ள, திருக் களரில்-திருக் கள ரென்னுந் திரு வூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, பை வைக்கும்-படத்துடன் கூடிய, பாம்பு அணியும்-பாம்பை அணி கல னாகக் கொண்ட, பண்ணவன்-இறைவனாகிய, வீரேசன்-அவ் வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியின், அடி-திரு வடிகளை, பொய் வைக்கும்-பொய்யாகப் பொருந்திய, மாயை-அஞ்ஞான மென்பது, கெட-(அடியோ)டழிய, போற்றுவம்-வழிபடுவதற்கு, வா-(நீ ராடப் போவோம்) வருவாயாக. (எ—று)

4. அஞ்ஞானம் மூட அலைந்து திரிந்திடும்என்
போய்ஞ்ஞாலம் அத்தனையும் போக்க நினைந்தருளிச்
செம்ஞாயி றென்னத் திகழும் திருஅருளால்
போய்ஞ்ஞாலம் வல்லே புரம்கோடுப்ப ஏற்றிவைத்த
மெய்ஞ்ஞான நல்விளக்கை மீதோளிரச் செய்துமிக
எஞ்ஞான மும்கடந்த இன்பவடி வத்தைஒளிர்
விஞ்ஞானம் ஆக விளக்கியவீ ரேசன்சீர்
எஞ்ஞான்றும் நெஞ்சுருகி ஏத்துவம்வா எம்பாவாய்.

(ப—ரை) எம் பாவாய்-எங்கள் இளம் பருவப் பெண் ணே, அஞ்ஞானம்-அஞ்ஞானமாகிய (இருள்), மூட-மறைத் தலால், அலைந்து - (எல்லா உலகத்தின்கண்ணும்) மாறி,

Koviloor Digital Library

மாறிப் புகுந்து, திரிந்திடும் என்-திரிகின்ற அடியேனுடைய, பொய்-பொய் யுணர்ச்சிகளாகிய, ஞாலம் அத்தனையும்-அத்யாசங்கள் எல்லாவற்றையும், போக்க-நீக்குவதற்கு, நினைந்தருளி-எண்ணி, செம் ஞாயிறு என்ன-இள வள ஞாயிறு போல, திகழும்-விளங்குகின்ற, திரு வருளால்-திரு வருட் பிரவாகத்தால், பொய் ஞானம்-அப் பொய் யுணர்ச்சிகள், வல்லே-விரைவில், புறங் கொடுப்ப - ஒழியும்படி, ஏற்றி வைத்த-(அடியேனுடைய உள்ளத்தில்) பற்றச் செய்த, மெய் ஞான-மெய் யுணர்வாகிய, நல் விளக்கை-நல்ல விளக்கினை, மிக மீது-மிக மேலாக, ஒளிரச் செய்து-சுடர் விட்டு ஒளிரும்படி செய்து, எஞ் ஞானமும் கடந்த-காட்சி முதலிய அளவைகளா லுண்டாகும் அறிவுகளுக்குப் புலனாகாத, இன்ப வடிவத்தை - இன்ப வடிவ மாகிய ஈசுர சாக்ஷியாகிய பிரமத்தை, ஒளிர் - சீவ சாக்ஷியாக விளங்குகின்ற, விஞ்ஞான மாக-பிரத்யகாத்மா வாக, விளக்கிய - விளங்கும்படி யுபதேசித்தருளிய, வீரேசன்-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியின், சீர் - விழுமிய பண்புகளை, நெஞ்சு உருகி-உள்ளம் கசிய, எஞ் ஞான்றும்-எப் பொழுதும், ஏத்துவம்-புகழுவோம், வா-(நீ ராட எழுந்து) வருதி. (எ-று)

5. அல்லல் பிறவி அறுப்பதற்கா உள் இருளை
நல்லகன்மம் ஒன்றும் நலியாது பூதஇருள்
வெல்லும் படையால் விலகுமோ எல்விளக்கால்
நில்லா தழியும் நிலைமைபோல் ஞாநத்தால்
இல்லை எனச்செய்தல் ஏலும்எனத் தொண்டருக்கு
மெல்லக் கடைவிழியால் வீச்சித் துணர்வளிக்கும்
மல்லல் திருக்களர்எம் மாமுநிவீ ரேசன்சீர்
சொல்லித் துதிப்பத் துயில்எழுவாய் எம்பாவாய்.

Koviloor Digital Library

(ப-ரை) எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, அல்லல்-துன்ப வடிவ மாகிய, பிறவி-பிறவிப் பிணியை அளிக்க வல்ல யா னென தென்னுந் தளையை, அறுப்பதற்கு-அறுத்து விடுதலை பெறுதற்கு(அஞ்ஞானமாகிய அக விருளை ஒழித்தல் வேண்டும்), உள் இருளை - அவ் வஞ்ஞானத்தை, நல்ல கன்மம்-புனிதமாகிய கருமங்களும், ஒன்றும்-சிறிதும், நலியாது-அழிப்பதற்கு வல்லவையாகமாட்டா, பூத இருள்-கண் ணிருளானது, வெல்லும் - வெற்றிபெறத் தக்க, படையால் - வாள் வேல் முதலிய ஆயுதங்களின் குத்து வெட்டு முதலிய தொழில்களால், விலகுமோ - நீங்குமோ, எல் விளக்கால்-ஞாயிற்றின் ஒளியால், நில்லாது-இருக்கும் இடம் தெரியாது, அழியும்-நீங்குகின்ற, நிலைமை போல்-தன்மையைப் போன்று, ஞானத்தால் - மெய் யுணர்வால், இல்லை என - (அவ் வஞ்ஞானத்தை முக் காலத்தும் உண்மையாக) இல்லை யென்னும்படி, செய்தல் ஏலும் என-செய்தற் கியலு மென்று திரு வுளத்திற் கொண்டு, தொண்டருக்கு-சதுட்ட சாதன சம்பன்னரிடத்து, கடை விழியால்-கடைக் கண்ணை, மெல்ல - திரு வருட் பார்வையோடு; வீச்சித்து - சாத்தி, உணர்வு அளிக்கும் - மெய் யுணர்வை அளித்தருளும், மல்லல்-வள மிக்க, திருக் களர்-திருக் களரென்னுந் திரு வூரில் எழுந்தருளியிருக்கும், எம் மாமுனி-எங்கள் குருபரர் ஆகிய, வீரேசன்-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியின், சீர் சொல்லி-சிறப்புக்களை யொவ் வொன்றாக எடுத்துச் சொல்லிப் புகழுதற்கு, துயில் எழுவாய்-உறக்கத் தினின்றும் எழுந்து, (நீ ராட) வருவாயாக. (எ-று)

Koviloor Digital Library

6. சோதிமறை ஆறங்கம் தோன்றத் துருவிஎன்றும்
மேதை உறுவோர் வியப்பவீ ரேசகுருத்
தாதா உரைத்திடவே தத்துவமெல் லாம்கடந்து
நீதான் தனியாக நித்தம் இருப்பதனைப்
பேதாய்நீ கேட்டிருந்தும் பேதுற் றயர்ந்தனையே
பாதாளம் ஏழினுமோ மேலும் பறைசாற்றி
ஓதும் அவன்உரையை ஓம்பிப் பவம்துடைக்க
நாதன்அவன் நல்தாளை நாம்தொழுவோம் எம்பாவாய்.

(ப—ரை) எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, சோதி-இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, மறை-இருக்காதி வேதங்களையும், அங்கம்-வியாகரண முதலிய அங்கங்களையும், தோன்ற-விளக்கமுற, துருவி-ஆராய்ந்து, தாதா-நம் ஞான தாதா வாகிய, வீரேச குரு-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியானவர், நீ தான்-(எம் பாவையாகிய) நீ, தத்துவமெலாம்-பிரகிருதி முதலிய தத்துவங்கட் கெல்லாம், கடந்து-வேறாகி, நித்தம்-என் நாளும், தனியாக இருப்பதனை-தனித்து இருக்கும் அத்வைத நிலையினை, மேதை உறுவோர்-அறிவுடையா ரெல்லாரும், வியப்ப-அதிசய முறும் வண்ணம், உரைத்திட-திரு வாய் மலர்ந்தருள, பேதாய் நீ-அறியாமை மிக்குடையாளாகிய நீ, கேட்டிருந்தும்-(அதனைக் காதாரக்) கேட்டும், பேது உற்று-மயக்கம் அடைந்து, அயர்ந்தனை - தூங்குகின்றனையே, பாதாளம் ஏழினுமோ-கீழுள்ள ஏழுலகங்களுக்கு மட்டுமோ, மேலும்-மேலுள்ள ஏழுலகங்கட்கும் எட்டும்படி, பறை சாற்றி - வேதாந்த டிண்டிமத்தை முழங்கும்படி செய்து, ஓதும் - ஞானோபதேசம் செய்யும், அவன் உரையை-அக் குரு மூர்த்தியின்

Koviloor Digital Library

திரு வாய் மொழிகளை, பவம் துடைக்க - பிறப்பினை அகற்றி இன்ப வீடு எய்துவதற்கு, ஓம்பி - மறவாது உள்ளத் திருத்தி, நாதன் அவன்-(அம் மொழிப் பொருளை யடைதற்கு) அத் தேசிகரின், நல் தாளை-திரு வடிகளை, நாம் தொழுவோம் - நாம் வழிபடுவதற்கு நீ நாடுவோம், வருக. (எ—று)

7. சாதநங்கள் நான்குநனி சார்ந்தவகை தான்அறிந்தே
வேதநம் செய்தளிக்கும் வித்தகனும் விரேச
நாதனைநம் ஆசை நவைமரத்தின் வேர்களைந்து
சோதனைகள் செய்துநலம் தோற்றுவித்த பெம்மானை
மாதம் பலவினும்சீர் மன்னிமிளிர் மார்கழியில்
வாதனைகள் இல்லாமல் வாய்ஆர வேபுகழ்ந்து
பேதம் கழன்ற பெரும்பொய்கை நீர்ஆடி
ஏதம் கழற்ற எழுந்திருப்பாய் எம்பாவாய்.

(ப—ரை) எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, சாதனங் கள் நான்கு-(தன்னைச் சரணாகதியாக அடைந்த மாணவர் கட்கு) விவேகாதி நான்கு சாதனங்களும், நனி சார்ந்த வகை-அவதிவரையிலும் பொருந்திய இயல்பினை யறிந்து, சோதனைகள் செய்து-பரீக்ஷித்து, வேதநம் செய்து - அவர் களை அஞ்ஞானிகள் என்னும் நிலையினின்று மாற்றி மெய்ஞ் ஞானிகள் ஆக்குதற்கு, ஆசை-அவா வாகிய, நவை-குற்றம் பொருந்திய, மரத்தின் வேர்-மரத்தினது வேரை, களைந்து-பறித்து, அளிக்கும்-(தன் அண்மையிலே வைத்துக்) காக் கும், வித்தகனும் - தத்துவ ஞானி யாகிய, நம் வீரேச நாதனை-நம் வீர சேகர ஞான தேசிகத் தலைவருமு, நலம்-

Koviloor Digital Library

சிவன் முத்திப் பே ரின்பத்தை, தோற்றுவித்த - நுகரு மாறு செய்த, பெம்மானை - தலைவரு மாகிய குருபரரை, மாதம் பலவிலும் - திங்கள் பலவற்றுள்ளும், சீர் மன்னி மிளிர்-மிகச் சிறப்புப் பொருந்தி விளங்குகின்ற, மார்கழி யில்-மார்கழித் திங்களில், வாதனைகள் - சோம்பல் முதலிய துன்ப சாதனங்க ளொன்றும், இல்லாமல் - இல்லாது, வா யாரவே புகழ்ந்து-வாய் பெற்றதனு லாய பயனை யடையப் புகழ்ந்து, பேதம் கழன்ற - (தேச கால வத்து) பரிச்சேத மின்றிய, பெரும் பொய்கை - பே ரின்பப் பொய்கையில் பொங்கித் ததும்பும், நீர் ஆடி - நீரிற் குளித்து, ஏதம்- ஆதியாத்மிக மாதியாய முத் தாபங்களையும், கழற்ற - நீக்கி (இறுமாந்திருக்க), எழுந்திருப்பாய் - எழுந்து இப் பொய்கை நீரிற் படிவாயாக. (எ-று)

8. வேலைசுல வும்தடமண் விண்வாயு தீஅறல்விண்
கோலும் மதிஇரவி கூடும்உயிர் எட்டுவித
அலயங்கள் உள்ளே அமர்வீர சேகரனை
நால்அதும் வாயானும் நாரம் துயில்வோனும்
மேல்ஆன சூள்உறவு விண்டறியா தேகலங்கி
மால்ஆக நிற்க வளர்ஒளியை நல்குருவை
ஏலா இளம்கிளியே எய்யா துறங்கிடுதல்
சாலாது நீஎழுவாய் சாற்றுவம்நாம் எம்பாவாய்.

(ப—ரை.) எம் பாவாய் - எங்கள் பாவையே, இளம் கிளியே-இளங் கிளி போன்றவளே, ஏலா-அடியே, வேலை சுலவும்-கடல் சூழ்ந்த, தடம் மண்-விசால மாகிய பூமியும், விண்-ஆகாயமும், வாயு - காற்றும், தீ-நெருப்பும், அறல்-

Koviloor Digital Library

நீரும், விண்-ஆகாயத்தில், சோலும் - சுழன்று திரிகின்ற, இரவி-ஞாயிறும், மதி-திங்களும், கூடும்-(அவ் வவ் உடம்பு களுடன்) கூடி நிற்கும், உயிா-உயிர்களு மாகிய, எட்டு வித-எண் வகையாகிய, ஆலயங்க ளுள்ளே அமர்-ஆலயங்களுக் குள்ளே எழுந்தருளியிருக்கின்ற, வீர சேகரனை-இறைவனுகிய வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியும், நால் ஆகும்-நான்காகிய, வாயாறும்-முகங்களை யுடைய பிரமதேவனும், காரம்-திருப் பாற் கடலில், துயில்வோனும்-பள்ளி கொண்ட திருமாலும், மேல் ஆன-உயர்ந்த, சூள் உறவு-நெடு மொழியினை, விண்டு-கூறி, அறியாதே-(அடி முடிகளைக்) காண முடியாமல், கலங்கி-(நெஞ்சம்) நொந்து, மால் ஆக நிற்க-மயங்கி நிற்கும்படி, வளர் ஒளியை-(ஒளிப் பிளம்பாக) வளர்ந்து நின்ற சிவ பெருமா னுமாகிய, நல் குருவை-நல்ல குருபரரை, எய்யாது - (வழி படுதலை) மறந்து, உறங்கிடுதல் - தூங்குதல், சாலாது-தக்க தன்றுகும், நாம் சாற்றுவம்-நாம் (அப் பெருமானை நினைந்து வணங்கி) வாழ்த்துதற்கு நீ ராடப் போவோம், நீ எழுவாய்-நீ எழுவாயாக. (எ—று)

9. பொன்னும் பிறளவையும் போள்என் றருள்வதுடன்
தன்னையுமே சார்வார் தமக்களிக்க வல்லவனை
அன்னைஎனத் தொண்டர்தமை ஆதரிக்கும் தண்அளி
மன்னவனைச் சங்கரனும் மாதவனை ஒப்பானைத் [கோள்
தென்னைபலா கந்தி செழிக்கும் திருக்களரில்
பின்னம்அற நிற்கும் பெரியோனை வீரேசத்
தென்னவனை நல்குருவைத் தென்கழனி ஊர்ப்பதியை
வன்னக் கரும்குயிலே வாழ்த்துவம்வா எம்பாவாய்.

Koviloor Digital Library

(ப-ரை.) வன்ன-அழகிய, கருமை குயிலே - கரிய குயில் போலும் மொழியை யுடையாளே, எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, சார்வார்தமக்கு-(தன்னை) அண்டியவர் விரும்பும், பொன்னும்-பொன்னையும், பிற எவையும்-மற்றுமுள்ள பேறுகளையும், பொள் என்று-தாமத மின்றி, அருள் வதுடன்-கொடுப்பதோடு, தன்னையும்-அவ ரவருடைய நிச வடிவினையும், அளிக்க வல்லவரும் - காட்ட வல்லவரும், அன்னை யென-தாய் போல, தொண்டர்களை-அடியவர்களை, ஆதரிக்கும் - காப்பாற்றுகின்ற, தண் ணளி கொள்-கருணை நிறைந்த, மன்னவனை - தலைவரும், சங்கரனும் மாதவனை ஒப்பானை - ஆதி சங்கர பகவற் பாதாள் போன்றவரும், தென்னை கந்நி-தென்னை பாக்கு முதலிய புற்களும், பலா-பலா முதலிய மரங்களும், செழிக்கும்-செழித்து உயரும், திருக் களரில்-திருக் களர் என்னுந் திரு வூரின்கண்ணே, பின்னம் அற-வேற்றுமை யின்றி(யாவரும் வந்து வணங்கும் படி), நிற்கும்-எழுந்தருளியிருக்கும், பெரியோனை - மேலான வரும், நல் குருவை-ஞானசாரியரும், தென்-அழகிய, கழனிபூர்ப் பதியை-கோயிலூ ரென்னுந் திரு வூருக்குத் தலைவரு மாகிய, வீரேசத் தென்னவனை-தென் னாடுடைய சிவபெருமா னாகிய வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியை, வாழ்த்தவம்-முக் கரண வழிபாடு செய்யும் பொருட்டு, வா-(நீ நீராட) வருவாயாக. (எ—று)

10. தண்ணீரும் காவேரி தான்எனவே சான்றோர்கள்
உண்ணீர்மை கோண்டுபுனல் ஓயா அதின்மூழ்கி
மண்ஆர் அமுத வளம்ஆர் திருக்களரில்
தண்ஆர் அளிவீர சேகரன்சீர்த் தாள்பணிந்தார்

Koviloor Digital Library

உண்ணோய்கள் எல்லாம் ஒழியவகை செய்வதற்கிங்
கெண்ணாது வாளா எவனோ துயிலுகின்றாய்
பண்ஆர் மடமொழியே பாரில் அவன்அருளாம்
தெண்ணீர் படிவோம் தெளிந்தெழுவாய் எம்பாவாய்.

(ப-ரை) பண் ஆர்-இசை யமைந்த, மட மொழியே-இளஞ் சொற்களை யுடையாளே, எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, தண் ணீரும் - குளிர்ச்சி மிக்க புண்ணிய தீர்த்தமும், காவேரியே-காவேரி யாற்றின் நீரேயாகும், என-என்று (சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவதனால்), உள் நீர்மை கொண்டு-அவ்வாற்றின் அகத்தே உள்ள தன்மையை நோக்கி அறிந்து, புனல் ஓயா-நீர் வற்றுதல் அறியாத, அதின்-அதன்கண், சான்றோர்கள் - (அறிவால் அமைந்த) பெரியோர்கள், மூழ்கி-குளித்து, உள் - மனத்தே (தோன்றி துன்புறுத்துகின்ற), நோய்கள் எல்லாம்-(காம வெகுளி மயக்க மாகிய) பிணிகள் அனைத்தும், ஒழிய வகை செய்வதற்கு-நீங்கும்படி செய்வதற்காக, மண் ஆர் அமுதம் - (இவ் வுலகத்தின்கண்) மண் அமுதம் என்று சொல்லத் தக்க, வளம் ஆர்-நீர் வளம் நெல் வளம் முதலிய வள மிக்க, திருக் களரில்-திருக் களரென்னுந் திரு வூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, தண் ஆர்-குளிர்ச்சி மிக்க, அளி-கருணையோடு கூடிய, வீர சேகரன்-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியினது, சீர்-சிறந்த, தாள்-திரு வடிகளை, பணிந்தார்-வணங்கினர், எண்ணாது-(அதனை நீ அறிந்துங் கூட நெஞ்சத்தில்) எண்ணுத லின்றி, வாளா-கவலை யின்றி, துயில்கின்றாய் - தூங்குகின்றாய், எவன்-என்ன காரணம், அவன் அருளாம் தெள் நீர் - அவன் திரு வருட் பெருக் காகிய தெளிந்த நீரின்கண்ணே, படிவோம் - மூழ்கும் வண்ணம்,

Kovilloor Digital Library

தெளிந்து-உறக்கம் நீங்கப் பெற்று, எழுவாய் - (காவிரியில் நீ ராடுதற்கு) எழுவாயாக. (எ-று.)

11. கொள்ளைகொள நெஞ்சமதைக் கூடும்அழ காரினும்என்
கிள்ளைஎனச் சொற்கள் கிளக்கினும்என் நல்களர்வாழ்
வள்ளலைநம் வீரேச மாமணியைத் தான்பரவி
ஒள்ளியசீர் அன்புடனே உற்ற அடியவர்க்குப்
பொள்ளல்உடல் மூன்றுப் பொருந்தும்இரு பத்தேழும்
எள்ளும்வகை யான்என் றிறுகும் முடிச்சவிழத்
தெள்ளுபுலக் கைகொடுத்த தேவனைவாழ்த் தாதொழியின்
கொள்ளும் துயில்நீங்கிக் கோதாய்வாழ்த் தெம்பாவாய்.

(ப-ரை) எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, கோதாய்-மலர் மாலை போன்றவளே, நல் களர் வாழ் - வள மிக்க திரு களர் என்னுந் திரு வூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, நம் வீரேச வள்ளலை-நம் ஞான வள்ள லாகிய வீர சேகர ஞான தேசிகர் என்னுந் திருப் பெயர் உடையவரும், மா மணியை - சிறந்த மாணிக்கம் போன்றவரும், ஒள்ளிய-மாசில்லாத, சீர்-விழுமிய, அன்புடனே-பக்தியோடு, பரவி-துதித்து, உற்ற - அடைந்த, அடியவர்க்கு-அடியார்கட்கு, பொள்ளல் - (ஒன்பது) துவாரங்களை யுடைய, உடல்-(தூல உடல் முதலிய மூன்) றுடல்களாக, பொருந்தும்-அமைந்த, இரு பத்து எழும்-இரு பத் தேழு தத்துவங்களையும், எள்ளு வகை-(பெரியோர்கள்) இகழும் வண்ணம், யான் என் று-யான் என்று அபிமானிக்கும்படியான, இறுகும் - கடின மாகிய, முடிச்சு-அகங்காரக் கிரந்தியானது, அவிழ-அவிழ்ந்து ஒழியும்பொருட்டு, தெள்ளுபுலம்-திட அபரோக்ஷ ஞான மாகிய,

Koviloor Digital Library

கை கொடுத்து-திருக் கரத்தைக் கொடுத்தருளிய, தேவனே-குரு தேவரும் ஆகிய திருக் களர் ஆண்டவரை, வாழ்த்தாது ஒழியின்-புகழாதிருந்தால், நெஞ்சமதை - (ஆடவருடைய) நெஞ்சங்களை யெல்லாம், கொள்ளை கொள-கவரும்படியாக, கூடும்-அமைந்த, அழகு ஆரினும்-உட லழகைப் பொருந்தினும், கிள்ளையென-கிளி போல, சொற்கள் கிளக்கினும்-மொழிகளை மொழிந்தாலும், என்-(அவற்றாற் பெறும் பயன்) யாது, (சிறந்த பயன் சிறிது மில்லை ஆதலால்) சொல்லும்-(விரும்பி) மேற்கொள்ளுகின்ற, துயில் நீங்கி, தூக்கத்தினின்றும் விழித்து, வாழ்த்த - அக் குருபரரை வாழ்த்தும் பொருட்டு (நீ ராட எழுந்து வருவாயாக.) (எ—று)

12. மாகாயம் மூன்றுமே மாண்டொழியும் என்றுசொலி
ஆகாய ரூபம்என ஆக்கியவீ ரேசன்சீர்
வாகாய நாம்பாடி வாழ்த்துதோறும் வாழ்த்துதோறும்
போகாய கண்களின்நீர் போள்என்று போய்உகவே
தீகாயும் நல்மெழுகு போலமநம் சேர்ந்துருகும்
ஓகோ உரைநாவும் உள்ளும் உடம்பும்எலாம்
பாகாம் எனஇனிக்கும் பன்னும்அவன் சீர்பாடச்
சேகோயும் நீர்த்தடத்தில் சென்றுடாய் எம்பாவாய்.

(ப-ரை.) எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, மா-அஞ்ஞானமாகிய காரண வுடலும், மூன்றும்-(அதன் காரியமாகிய பரு வுடல், நுண் ணுடல்களும் ஆகிய) மூன் றுடல்களும், மாண்டு-அழிந்து, ஒழியும்-(பின் பெயருந் தோன்றாது) நீங்கும், என்று சொலி-என்று (அவைகளின் நிலையாமையை முன்னர்) உபதேசித்து, ஆகாய ரூபன் என - பின்னர் நீ

Koviloor Digital Library

ஆகாயம் போன்று வியாபக வடிவன் என் றுபதேசித்து, ஆர்கிய-(சச்சிதானந்த பிரம வடிவம்) ஆக்கிய, வீரேசன்-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியினது, சீர்-சிறப்பினை, நாம் வாகு ஆகப் பாடி-நாம் அழகாகப் பாடி, போகு ஆய-நீண்ட அழகிய-கண்களின்-கண்களினின்றும், நீர் போய்-நீர் வெளிப்பட்டு, பொள் என்று உக-இடைவிடாது ஒழுக, தீ காயும்-நெருப்பிற் காய்ந்த, நல் மெழுகு போல-நல்ல மெழுகைப் போன்று, மனம் சோர்ந்து-மனம் முழுதும், உருகும்-உருகும்படி, (வாழ்த்தும் போதெல்லாம்) ஓகோ-ஆச்சரியம், உரை நாவும்-சொல்லுகின்ற நாவும், உள்ளும்-மனமும், உடம்பும் எலாம்-உடம்பு மாகிய முக் கரணங்களும் மகிழ்ச்சி யடையும்படி, பாகு ஆம் என-(வெல்லப்) பாகு போல, இனிக்கும் - இனித்து இன்பத்தை ஊட்டும், (ஆகையால்) பன்னும்-(யாவராலும் சிறப்பித்துக்) கூறப்படுகின்ற, அவன்-அப் பெருமானுடைய, சீர் பாட-சிறப்பினை எடுத் துரைப்பதற்கு, சேகு ஓயும்-குற்ற மற்ற, நீர்த் தடத்தில்-இத் தடாக நீரிலே, சென்று-போய், ஆடாய்-நீராடுதற்கு எழுந்து வருவாயாக. (எ—று)

13. பெண்உருவை நெஞ்சில் பிறங்கவிடான் வீரகுரு
நண்ணும் உமைஉருவை நன்குமநம் நீங்கவிடான்
கண்ணும் கருத்துமாக் கோண்டவனைப் பாடிஅன்பர்
உண்நெக்கு நிற்பவிழி யோடுநீர் தாரைகோளக்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தை போக்குகின்றுய்
கண்ணிற் கினியான் கழலின் புகழ்பாடின்
எண்ணில் பிறவிவரா வந்தாலும் எய்ப்படையோம்
அண்ணல் அவன்புகழை ஆதரித்தோ தேம்பாவாய்.

Koviloor Digital Library

(ப-ரை) எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, பெண் உருவை-மகளிரது வடிவத்தை, நெஞ்சில்-உள்ளத்தில், பிறங்க விடான்-விளங்கும்படி எண்ணாதவரும், நன்றும்-(சிவபிரானது பக்கத்திலே) தங்கிய, உமை உருவை-உமாதேவியின் திருவடிவை, நன்கு-சாந்த விருத்தியோடு கூடிய, மனம்-மனத்தினின்றும், நீங்கவிடான-எண்ணுபவரும் ஆகிய, அவனை-அவ் வீரசேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியை, கண்ணும்-கண்ணாற் காணத் தக்க பொருளும், கருத்தும்-உள்ளத்தால் உள்ளத் தக்க பொருளும், ஆக கொண்டு-(இப் பெருமானே அன்றி வேறில்லை) யெனக் கொண்டு, பாடி-வாயாரப் புகழ்ந்து, அன்பர்-அடியார்கள், விழியோடு-கண்களினின்றும், நீர் தாரை கொள-தண்ணீர் தாரையாக ஒழுகும்படி, உள் நெக்கு-மனம் நெகிழ்ந்து, நிற்ப-(தம் வயம் இழந்து) நிற்க, கண்ணைத் துயின்று-நீ கண்களைத் திறவாமல், அவமே-வீணாக, காலத்தை போக்குகின்றாய்-காலத்தைக் கழிக்கின்றாய், கண்ணிற்கு-எண்ணுவதற்கு, இனியான்-எளிதாக வடிவுடன் எழுந்தருளிய அக் குருபரனுடைய, கழலின் புகழ்-திருவடியின் புகழை, பாடின்-(புகழ்ந்து) பாடினால், எண் இல்-அளவிடற்கு அரிய, பிறவி வரா-பிறவிகள் வரமாட்டா, வந்தாலும்-அப் பிறவிகள் வந்தாலும், எய்ப்பு அடையோம்-துன்பங்களை நுகரமாட்டோம், (ஆகையால்) அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்த, அவன் புகழை-அக் குருபரரின் திருவடிப் புகழை, ஆதரித்து-விரும்பி, ஓது-கூறும்பொருட்டு (நீ ராட எழுவாயாக) (எ-று)

14. வண்ணக் கிளிமொழியார் மாமைஅழ கெப்போதும்
உண்ணெக் குருகியிட ஓவியத்தும் பாராதான்
எண்ணின் நமைஅவன்தான் என்றுகோளான் என்றெண்
கண்ணைப் பிசைந்து கவலைமேல் கொள்ளாதே [ணிக்

Koviloor Digital Library

அண்ணல் பரசிவன்போல் அன்பர்க் கெளியவன்காண்
தண்ணளியால் வந்ததிருத் தாய்மார்கரும் மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணளித்து வீடருளும் கண்ணியம்கோள் வீரேசப்
புண்ணியனை நீஅணுகிப் போற்றிடுவாய் எம்பாவாய்.

(ப-ரை) எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, அவன்-வீர சேக ஞான சேகர மூர்த்தியானவர், வண்ண-அழகிய, கிளி மொழியார்-கிளி போன்ற மொழிகளைக் கூறுகின்ற மகளிரின், மா மை அழகு-மேனி யழகினை, எப் போதும்-எஞ் ஞான்றும், உள் நெக்கு-மனம் கட்டுவிட்டு, உருகிட-உருகும்படி, ஓவியத்தும்-சித்திரத்திலும் கூட, பாராதான்-பார்க்காதவர், (ஆகையால்) எண்ணின்-(இந் நிலையை) நோக்கினால், நமை-(மகளிர் வடிவங் கொண்ட) நம்மை, ஏன்று கொளான்-எங்ஙன் ஏற்று அருள் புரிவான், என்று எண்ணி-(அருள் புரியமாட்டான்) என்று நினைந்து, கண்ணைப் பிசைந்து-கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டு, மேல்-இனி, கவலை கொள்ளாதே - கவலைப்படாதே, அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்த அவர், பரம சிவன் போல்-சிவபிரானைப் போன்று, அன்பர்க்கு-அடியவர்கட்கு, எளியவன்-எளியவராகி நின்று அருள் செய்யத் தக்கவர், (ஆகலால்) வந்த-(தந்தையாகப் பாவித்து) வந்த, திருத் தாய்மார்க்கும்-பக்தி நெறியில் ஒழுகும் மகளிருக்கும், தண்ணளியால்-திருவருட் பெருக்கால், மெஞ் ஞானக் கண் அளித்து-மெய் யுணர்வாகிய பார்வையைக் கொடுத்து வீடுபேற்றை யுதவும், கண்ணியம் கொள்-மேன்மை பொருந்திய, வீரேசப் புண்ணியனை-(மக்கள் செய் துள்ள) புண்ணியப் பயனாக எழுந்தருளி யுள்ள வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியை, நீ அணுகி-நீ

Koviloor Digital Library

அடைந்து, போற்றிடுவாய்-துதிப்பதற்கு நீ நாட வருவாயாக. (எ—ற)

15. தார்மேவித் தாரணியில் தன்னைத் தரவல்ல
நார்மேவும் வீரகுரு நாதன் இவன் பார்ஆரும்
தேர்மேவு பிஞ்ஞகனே தேரின்என உள்கசிந்து
சீர்மேவும் அன்பர்எலாம் தேர்ந்துநனி வாழ்த்துகின்றார்
ஏர்மேவும் முத்தியினை எய்திப் பிறப்பகற்றப்
பார்மேவி நல்தவங்கள் பண்ணுதலும் வேண்டாவே
கூர்மேவு மைவிழியாய் கோஞ்சுதுயில் விட்டவனை
நேர்மேவி வாழ்த்திடுவாய் நேர்ந்திடலாம் எம்பாவாய்.

(ப-ரை.) கூர் மேவு-கூர்மையாகிய, மை விழியாய்-மை தீட்டிய கண்ணை யுடையாளே, எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, தாரணியில்-பூ வுலகில், தார் மேவி-ஞான மாகிய வெற்றி மாலையைத் தரித்து வந்து, தன்னை-(பிரத்ய கபின்ன பிரம மாகிய) தன்னை, தர வல்ல-(வழிபட்டார்க்குக்) கொடுக்க வல்லவ ராகிய, நார் மேவு-அருளே திரு மேனியாக வந்த, வீர குரு நாதன்-வீர சேகர ஞான தேசிகத் தலைவரைக் கண்டு, சீர் மேவு-மேன்மை மிக்க, அன்பர் எலாம்-அடியவர்கள் எல்லோரும், "தேரின்-ஆராய்ந்தோமானால், இவன்-இப் பெருமான், பார் ஆரும்-பூமி யாகிய, தேர் மேவு-தேரின்கண் ஏறிய, பிஞ்ஞகனே-சிவ பெருமானே," என தேர்ந்து-என்று கூறித் தெளிந்து, உள் கசிந்து-மனம் கசிவுற்று, வாழ்த்துகின்றார்-வாழ்த்துகின்றனர், (ஆதலால் நீயும்) ஏர் மேவு-மேன்மை பொருந்திய, முத்தியினை எய்தி-வீடுபேற்றைப் பெற்று, பிறப்பு அகற்ற-

Koviloor Digital Library

பிறவிகளை ஒழிப்பதற்கு, பார் மேவி-வேற்றிடங்களை அடைந்து, நல் தவங்கள்-நன்மையைத் தர வல்ல கடினமாகிய நோன்புகளை, பண்ணுதலும் வேண்டா-இயற்றித் துன்புறவும் வேண்டாம், கொஞ்சு-கூடிக் குலாவுகின்ற, தாயில் விட்டு-தூக்கத்தை விட்டு, அவனை நேர் மேவி-அப் பெருமானை நேரே அடுத்து வாழ்த்தினால், நேர்ந்திடலாம்-வீடுபேற்றை அடையலாம், வாழ்த்திடுவாய்-(ஆகையால் அவனை) வாழ்த்தும் பொருட்டு நீ நாட வருவாயாக. (எ—று)

16. நாதன் திருக்களரான் நங்கள்வீ ரேசகுரு
ஏதம் வராதளித்து எம்தமையும் உளகோண்டு
போதமதைத் தந்தரண்டு பற்றையுமே போக்கினன்காண்
மாதரசே க்ஷைபுகழ் மார்கழியில் நீர்மூழ்கிப
போதவரும் போதனில்அப் புண்ணியனைப் பாடுவை
வாதனைகள் மூன்றும் வறுத்தவிதை ஆகிவிடும் [யேல்
சோதிமயம் ஆகத் துலங்கிடுவாய் அன்னவனைக்
காதலொடு பாடிக் கசிந்துநிற்பாய் எம்பாவாய்.

(ப—ரை) மாதரசே-மங்கையர்க் கரசியே, எம்பாவாய்-எங்கள் பாவையே, நாதன்-உலகத்திற்கு அபின்ன நிமித்த உபாதான காரண வடிவராக இருக்கின்றவரும், திருக் களரான்-திருக் களர் என்னுந் திருவூரில் எழுந்தருளி இருக்கின்றவரும், நங்கள் வீரேச குரு-நம் குருபரரும் ஆகிய வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியானவர், எம் தமையும்-(ஒன்றுக்கும் பற்றாத) அடியேங்களையும், உள்கொண்டு-ஒரு பொருளாகத் திருவுளம் பற்றி, போத

Koviloor Digital Library

மதை-மெய் புணர்வை, தந்து-கொடுத்து, இரண்டு பற்றை யும்-(யான் எனது என்னும்) இரு வகைப் பற்றுக்களையும், போக்கினன்-நீக்கினன், (ஆதலால்) கீதை புகழ்-ஸ்ரீமத் பகவற் கீதையின்கண் புகழப்பட்ட, மார்கழியில்-இம் மார் கழித் திங்களில், போது அலரும் போதினில்-தாமரை முதலிய மலர்கள் மலர்கின்ற விடியற் காலததில், நீர் மூழ்கி-நீ ராடி, அப் புண்ணியனை-அப் புண்ணிய வடிவா கிய குருபரரை, பாடுவையேல்-வாழ்த்துவாயாகில், வாத னைகள் மூன்றும்-(உலக வாசனை முதலிய) வாசனைகள் மூன் றும், வறுத்த விதை ஆகிவிடும்-வறுத்த விதைகளைப் போலப் பய னின்றி ஒழியும், சோதி மய மாக-ஞான வடிவ மாக, துலங்கிடுவாய்-நீ விளங்கிடுவாய், (ஆகலால்) அன் னவனை-அக் குருபரனை, காதலொடு-பக்தியோடு, கசிந்து-(மனப்) நெகிழ்ந்து, பாடி நிற்பாய்-பாடி. நிற்கும் வண் ணம் நீ ராட எழுந்து வருதி. (எ—று)

17. வண்டோலிக்கும் சோலேமிக மன்னும் திருக்களரில்
பண்தழைக்கும் பாஞாந சம்பந்தர் பாடல்பெறும்
திண்தடம்தோள் பாரிசா தேசுரர்க்குக் கோயிலதைக்
கண்டிரதம் ஐந்தியற்றிக கண்டவர்கள் தாம்வியப்புக்
கோண்டமையக் கும்பாபி டேகம் குயிற்றித்தோ
மண்டிவர ஈசரையே வைத்திழுக்கும் நேரமதில்
திண்தேர் நிலேக்கமகா தேவளன விரேசக்
கோண்டல்முத்தி கோண்டவிதம் கூறுகநீ •எம்பாவாய்.

(ப—ரை.) எம் பாவாய் - எங்கள் பாவையே, வண்டு ஒலிக்கும் - வண்டுகள் முழங்கும், சோலே மிக மன்னும்-

Koviloor Digital Library

சோலைகள் மிகவும் நிலைபெற்றிருக்கின்ற, திருக் களரில்-திருக் களர் எனனும் திரு வூரில, பா ஞான சம்பந்தர்-பா வேந்த ராகிய திரு ஞான சம்பந்தரது, பண் தழைக்கும-சீகாமரம முதலிய பண்களோடு விளங்குகின்ற, பாடல்-தேவாரப் பா மாலையை, திண் தடம் தோள் - திடம் பொருந்திய விசால மாகிய திருத் தோள்களிலே, பெறும்-அணையப் பெற்ற, பாரிசாதேசுரர்க்கு - பாரிசாத வனத் திறைவருக்கு, கோயிலதைக் கண்டு-திருக் கோயிலை அமைத் தருளி, ஐந்து இரதம் இயற்றி-(ஐந்து மூர்த்திகட்கும்) ஐந்து தேர்களைச் செய்து, கண்டவர்கள் - பார்த்த பக்தகோடிகள் அனைவரும, வியப்ப-அதிசயிக்கும்படி, கொண்டு-(குறை வற்ற சாதனங்களைக்) கொண்டு, அமைய-மந்திர லோபம், கிரியா லோபங்க ளின்றி, கும்பாபிடேகம்-குட முழுக்கை, இயற்றி-செய்து, ஈசனை-அவ் விறைவனை, தேர்-தேரில், வைத்து இழுக்கும் நேரமதில்-எழுந்தருளச் செய்து இழுக்கும் பொழுது, திண் தேர் மண்டிவர-அத் திண்ணிய தேர் துருவாச முனிவர் சந்நிதிக்கு நேரே வந்து, நிலைக்க-நின்று விட, மகா தேவ என-மகா தேவ மகா தேவ என்று மொழிந்து, முக்தி கொண்ட-(அவ் விடத்திலேயே) விதேக முத்தியை அடைந்த, வீரேச கொண்டல்-மேகம் போன்று (கைம் மாறு கருதாது தன்னையே கொடுக்கும்) வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியை, நீ கூறுக-நீ புகழும் வண்ணம் நீ நாட எழுந்து வருவாயாக. (எ—று)

18. நம்மையும் ஓர்பொருளா நாடி நமஆன
பொய்ம்மைஉடல் ஆவிபொருள் போதும்எனக் கொண்டு
மெய்ம்மைஆ நந்தஉரு மேவ நமக்களித்த [தன்
செம்மை அருளாளன் தெய்வ சிகாமணியாம்

Koviloor Digital Library

தம்மை அறிந்தவர்க்குத் தாமாய் அமர்ந்தகுரு
இம்மை மறுமைஎலாம் ஏகபரம் என்றருள்வோன்
பொய்ம்மை அகலப் பொலியும் நறும்சோதி
ஐம்மைகொளும் வீரேச அண்ணலைப்பா டேம்பாவாய்.

(ப—ரை.) எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, நம்மையும்-(சாதனங்கள் சிறிது மின்றிய) நப்போலியரையும், ஓர் பொருளாக நாடி-மாணவர்களாகத் திருவுளத்திற் கருதி, நம ஆன-நம்முடைய, பொய்மை-நிலையற்ற, உடல் பொருள் ஆவி-உடல் முதலிய முப் பொருளையும், போதும் எனக் கொண்டு-போதுமென்று தம் முடையன ஆக்கி, மெய்மை அறிவு ஆநந்த வுரு-சச்சிதாநந்த வடிவத்தை, மேவ-(நம் வடிவமாக நாம்) உணரும்படி, நமக்கு அளித்த-நமக்கு (மெய் யுணர்வைக்) கொடுத்த, செம்மை அருளாளன்-நேர்மையான அருள் படைத்தவரும், தம்மை அறிந்தவர்க்கு-தம்மைச் சற் குரு எனத் தெளிந்து வந் தடைந்த மாணவர்கட்கு, குரு தாமாய்-தாமே ஞானசாரியராக, அமர்ந்த-எழுந்தருளி, இம்மை-இக லோக இன்பமும், மறுமை—பர லோக இன்பமும், எலாம்-ஆகிய இன்ப மனைத்தும், ஏக-அத்விதியமாகிய, பரம்-பிரமானந்தத்தின் லேசமே, என்று அருள்வோன்-என்று உபதேசித் தருள்பவரும், பொய்மை-(அடியார்களின்) அக இருளானது, அகல-நீங்கும்படி, பொலியும்-விளங்குகின்ற, நறும்-நல்ல, சோதி-ஞான தீபமாகியவரும், தெய்வ சிகாமணியாம்-தெய்வங்கட்கெல்லாம் சிரோ ரெத்தினம் போன்றவரும் ஆகிய, ஐம்மை கொளும்-(மைத்திரியாதி குண) அழகு படைத்த, வீரேச அண்ணலை-பெருமை மிக்க வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியை, பாடு-பாடுதற்கு எழுந்து நீ ராட வருவாயாக. (எ-று)

Koviloor Digital Library

19. வாழைஎனும் புல்லில்உறும் மட்டைஎலாம் நீக்கிநடுக்
காழ்அமைந்த தண்டைக் கதுவல்என மேல்மேலாச்
சூழுகின்ற கோசம்எலாம் சூழ்ந்தொதுக்கத் தோன்றுகின்ற
பாழினையும் நீக்கப் பயில்கரிநான் ஆவனென
ஆழும்அந்த நல்உணர்வும் அற்பம்என விட்டகமே
பேழைப பிரமம்எனப பேசுமநெஞ்சும் தான்நழுவ
வாழ்கஒன்று என்றுரைத்த மன்வீர சேகரனை
ஏழுபவம் தொலைய ஏத்துவோம் எம்பாவாய்.

(ப-ரை.) எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, ஏழு பவம் தொலைய-எழு வகைப் பிறப்பும் நமக்கு வாராமல் அடியோடு ஒழியும்படி, ஸ்ரீ வீர சேகர ஞான தேசிக குரு மூர்த்தியின் திருவாக்கின்படி நாம் ஒவ்வொருவரும், வாழை எனும்-வாழை யென்று வழங்கப்பெறும், புல்லில்-புல்லின் கண்ணே, உறும்-அடுக்காக அமைந்த, மட்டை எலாம்-மட்டைகள் அனைத்தையும், நீக்கி-(ஒவ்வொன்றாகப்) பிரித்துவிட்டு, நடு-நடுவே, காழ் அமைந்த-உரமாகப் பொருந்திய, தண்டைக் கதுவல் என-தண்டினைப் பயனாகக் கொள்ளுதல் போல, மேல் மேலா-ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக, சூழுகின்ற-மறைக்கின்ற, கோசம் எலாம்-அன்னமய முதலிய கோசங்கள் ஐந்தினையும், சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து (யான் அல்ல என நீக்கிய விடத்து), தோன்றுகின்ற பாழினையும்-தோன்றுகின்ற சூனியத்தையும், நீக்க-(நான் அன்று என்று) நீக்கிவிட்டு, பயில்-மூன்றவத்தையினும் நிலைபெறுவதாகிய, கரி-சாக்ஷியே, நான் ஆவன் என-நான் நான் என நாம் ஒவ்வொருவரும் உணருங்கால், (அங்ஙன் உணரும் நம்மை அக் குருபரர் நோக்கி) ஆழும்-அழுந்திய, அந்த நல் உணர்வும்-அந்த நல்ல

Koviloor Digital Library

சாக்ஷி யுணர்வும், அற்பம்-புருடார்த்த சாதன மன்று, என-என்று உபதேசிக்க, விட்டு-அச் சாக்ஷி யுணர்வையும் விட்டு, பேழை-பெரிதுக் கெல்லாம் பெரிதாகிய, பிரமம் என-நான் பிரமமாய் இருக்கின்றேன்" என்று அநுசந்தானம் செய்யும் நம்மை நோக்கி, பேசும்-கூறிய, நெஞ்சம்-அவ் வகண்ட பிரம்மாகார விருத்தியும், அகம் நழுவ-உள்ளத்தினின்றும் நீங்கப் பெற்று, ஒன்று வாழ்க-அகண்டைக ரசப் பெரு வெள்ளத்தில் நிலை பெறுக", என்று உரைத்த-என்று உப தேசித் தருளி நிலைபெறச் செய்த, மன் வீரசேகரனை - அப் பெருமானை, ஏத்திடுவோம்-வாழ்த்தும் பொருட்டு எழுந்து நீராட வருவாயாக. (எ—று)

20. தேவர்எலாம் போற்றும் திருக்களர்வீ ரேசன்தாள்
ஆவலோடு பாடி அடைந்தடியம் என்றைக்கும்
ஓவல்இன்றி வீணே உழன்று கவல்மநத்தைத்
தாவாப் பிரமத்தே தான்நிலைக்க வேவைத்துத்
தேவர் எனஉலகர் தேற நிலைத்துநின்றால்
சாவும் பிறப்பும் தவிர்ந்த சொரூபமதா
ஆவதுமெய் என்ன அறிந்தவன்தாள் பாடிஉறப்
பூஅலரும் பொய்கைபடிந் தாடுகம்வா எம்பாவாய்.

(ப-ரை.) எம் பாவாய் - எங்கள் பாவையே, தேவர் எலாம்-தேவர்கள் அனைவரும் வந்து, போற்றும் - வழிபடு கின்ற சிறப்பு மிக்க, திருக் களர்-திருக் களரென்னுந் திரு வூரில் எழுந்தருளி இருக்கின்ற, வீரேசன் தாள்-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியின் திரு அடிகளை, அடியம்-அடியேங் களாகிய யாம், ஆவலொடு-ஆராத பக்தியோடு, அடைந்து-(திரு முன்பு) அடைந்து, பாடி-புகழ்ந்து, என்றைக்கும்-

Koviloor Digital Library

எப் பொழுதும், ஓவல் இன்றி-ஒழிவு இல்லாமல், வினை-வினைக, உழன்று-அலைந்து, கவல் மனத்தை-துன்புறுகின்ற மனத்தை, தாவா-அழிவின்றிய, பிரமத்தே-பிரத்திய கபின்ன பிரமத்தின்கண், நிலைக்க வைத்து-நிலைக்கும் வண்ணம் நிறுத்தி, தேவர் என-"இவர்கள் மெய்ஞ்ஞானிகளே" என்று, உலகர்-உயர்ந்தோர்கள், தேற-தெளியுமபடி, நிலைத்து நின்றால்-சாதன நிலையில் நிலைபெற்றால், சாவும் பிறப்பும்-தோற்றமும் ஒடுக்கமும், தவிர்ந்த-இன்றிய, சொரூபமதாக-(பிரம) சொரூபமாக, ஆவது-ஆம் மனம் அமையும். மெய்-(அங்ஙன் அமைதலால் சிவன் முத்திப் பேருனந்தம் பெருகுதல்) உண்மை, என்ன அறிந்து-என்று (அவன் அருளால்) உணர்ந்து, அவன் தாள்-அவனுடைய திரு அடிகளை, பாடியுற-(அந் நிலை கைவருதற்கு வரயாரப்) புகழ்ந்து நிற்க, பூ அலரும்-(தாமரை முதலிய) பூக்கள் மலருகின்ற, பொய்கை-இப் பொய்கை நீரில், படிந்து-மூழ்கி, ஆடுகம்-நீராடுவோம், வா-வருவாயாக. (எ—று)

21. பாவலர் நாளும் பதமலர் போற்றிநிற்க
நாவலர் மெய்ம்மைதன்னை நன்குரை செய்கநன்றே
தேவர்கள் உள்உவப்பத் திங்கள்மும் மாரிபெய்க
காவலர் பூமிதன்னைக் காக்கவே தாந்தம்எங்கும்
ஓவுதல் இன்றிஎன்றும் ஓங்குக மெய்உணர்வை
எவரும் கொள்ளவந்த எங்கள்வீ ரேசன்நல்ல
பூஅடி வாழ்கஇன்பம் பூத்திட என்றுரைத்து
நாவினல் வாழ்த்த நயந்தெழுவாய் எம்பாவாய்.

(ப—ரை.) எம் பாவாய்-எங்கள் பாவையே, பா வலர்-பாவாணர்கள், நாளும்-எஞ்ஞான்றும், பத மலர்-குருபார

Koviloor Digital Library

திரு வடி மலரை, போற்றி நிற்க-பா மாலை புனைந்து புகழ்ந்து நிற்பாராக, நா வலர்-நாவில் வல்ல புலவர்கள், மெய்மை தன்னை - அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய இவைகளின் உண்மை நிலையினை, நன்கு-பெரிதாம், உரை செய்க-(மக்கட் கெல்லாம்) எடுத் துரைப்பார்களாக, (அவர்கள் நெறி வழு வாது நிற்றலால்), தேவர்கள் - தெய்வங்கள் எல்லாம், உள் உவப்ப-மன மகிழ்ச்சி அடைதலால், திங்கள்-மாதந் தோறும், மும் மாரி பெய்க-மூன்று மழை பொழிவதாகுக, காவலர்-ஆளுவோர், பூமி தன்னை-இவ் வுலகத்தை, காக்க-(மக்களைச் செந் நெறியிற் செலுத்தி) காத்து வாழ்விப்பாராகுக, வேதாந்தம் - உபநிடதக் கருத்துக்கள் எல்லாம், எங்கும்-எவ் விடங்களிலும், என்றும்-எந் நாளும், ஓவுதல் இன்றி-குறைவுறாது, ஓங்குக-விளங்குக, மெய் யுணர்வை - தத்துவ ஞானத்தை, ஏவரும்-(அதிகாரிகள்) அனைவரும், கொள்ள வந்த-பெறும்படி அளிப்பதற்கென்றே எழுந்தருளி வந்த, எங்கள்-எங்கட் குரிய, வீரேசன்-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியின், நல்ல-மண மிக்க, பூ அடி-திரு அடித் தாமரைகள், வாழ்க - வாழ்வனவாக, இன்பம் பூத்திட - (இம்மை மறுமை) இன்பங்களும் இறுதியிற் பேரின்பமும் பொலிவன வாக, என்று உரைத்து-என்று சொல்லி, நாவினால் வாழ்த்த-நாவினால் வாழ்த்தும்பொருட்டு, நயந்து-விரும்பி, எழுவாய்-எழுந்து நீ ராட வருவாயாக. (எ—று)

ஸ்ரீ ஷண்முகாநந்த சுவாமிகள், மணி மாலை உரையைத் தழுவி இயற்றிய—பத வுரை முற்றிற்று.

பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக.

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்.

திருப் பள்ளி எழுச்சி.

1. சூரியன் கிழக்கினில் தோன்றினன் நன்றே
தூயநன் மரைமலர் விரிந்தன துனைந்தே,
ஆரியன் திருஅடி பழிச்சினர் அடியார்
அகிலமும் விளங்கவே பறைந்தன மறைகள்,
காரியம் காரணம் அன்றியின் றெனவே
கண்டனர் களிப்புறக் காட்சிய தாகக்,
தேரியல் திருக்களர் திகழுநற் குருவே
திருஅடி தரப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ப—ரை.) சூரியன் - ஞாயிறு என்பது, கிழக்கினில்- கிழக்குத் திசையில், அகிலமும் - எல்லாப் பொருள்களும், நன்றே விளங்க-நன்கு புலப்படும்படி, தோன்றினன்-வெளிப் படத் தொடங்கிற்று, தூய-மாசற்ற, நல்-மண மிக்க (சிறந்த), மரை மலர்-தாமரை மலர்களும், துனைந்து-விரைந்து, விரிந் தன-மலரத் தொடங்கின, அடியார்-அடியவர்கள், ஆரியன்- பூசிக்கத் தக்கவராகிய தேவரீருடைய, திரு அடி-திரு அடி களை, பழிச்சினர்-புகழத் தொடங்கினர், மறைகள்-வேதங் கள், பறைந்தன-முழங்கத் தொடங்கின, காரியம்-காரியங்கள் எல்லாமும், காரணம் அன்றி-காரணங்கள் இன்றி, இன்று எனவே - நிகழமாட்டா என்பதை, காட்சியதாக - கண் கூடாக, களிப்பு உற - (மக்கள்) களிப்போடு, கண்டனர்- கண்டார்கள், தேர் இயல்-தேர்கள் பல இயங்கும்படியான

Koviloor Digital Library

செல்வ மிக்க, திருக் களர் திகழும்-திருக் களர் என்னுந் திரு வூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, நல் குருவே-(வீரசேகர ஞான தேசிக மூர்த்தி யென வழங்கப் பெறுகின்ற) நல்ல குருபரரே, திரு அடி தர-(தேவரீருடைய) திரு அடிகளைத் தொழும்படித் திரு வருள் புரிதற்கு, பள்ளி எழுந்தருளாய்-திருப் பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வீராக. (எ-று)

2. ஊறியல் உடல்களாம் மூன்றையுந் தள்ளி
உன்உரு அறிவென உணர்த்திய நாளும்,
மாறியல் பின்றிய மக்களுக் கருளி
வல்இருள் அகற்றிய மாசறு மணியே,
ஆறியல் பங்கமும் அளவிடற் கரியாய்
அருணனும் விசும்பிடை அடைந்தனன் நன்றே,
பாறியல் பின்றிய வீரசே கரனே
பதம்தரத் திருப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ப-ரை.) மாறு இயல்பு இன்றிய-நல் வழியில் நிலை பெறும் இயல்பினையுடைய, மக்களுக்கு - மக்களிடத்து, அருளி-அருளைப் பெருக்கி, ஊறு இயல் - துன்பங்களைத் தரும் இயல்பினையுடைய, உடல்களாம் மூன்றையும் - தூல சூக்கும காரண மென்னும் மூன் றுடல்களின் அபிமானங் களையும், தள்ளி-நீக்குதல் வாயிலாக, வல் இருள்-வலிய அஞ்ஞான இருளை, அகற்றிய-ஒழிக்கும் பொருட்டு, உன் உரு-(தனித் தனி ஒவ்வொருவரையும் நோக்கி) நினது நிச வடிவம், அறிவு-ஆன்ம வடிவமாகும், என-என்று திடம் பெற, நாளும் உணர்த்திய-என்றும் உணர்த்தியருளுகின்ற, மாசு அறு மணியே-குற்ற மற்ற மாணிக்கமே, ஆறு இயல்பு-ஆறு வகையான இயல்பினை யுடைய, அங்கம்-வியாகரண

Koviloor Digital Library

முதலிய ஆறு அங்கங்களைக் கொண்டுணரத் தக்க இருக்காதி நான்கு வேதங்களாலும், அளவிடற்கு அரியாய் - அறிதற்கியலாத பெருமானே, பாறு இயல்பு இன்றிய-ஆக்கத்தினை யளிக்கும் மைத்திரியாதி நறுங் குணங்களைக் கொண்ட இயல்பினை யுடைய, வீரசேகரனே-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியே, அருணனும்-(செந் நிறம் வாய்த்த) சூரியனும், நன்றே-விளக்கமாக, விசும்பினில்-வான வீதியை, அடைந்தனன்-அடைந்துவிட்டான், (ஆகையால்) பதம் தர-(தேவரீருடைய) திரு அடியைத் தொழும்படி (அடியேங்கட்கு) அருள் புரிய, பள்ளி எழுந்தருளாய்-திருப் பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வீராக. (எ—று)

3\. சீர்தரும் திருஅருள் தனைப்பெறக் கருதிச்
சிறப்புறும் அடியவர் சங்கமோ டடைய,
ஏர்தரும் மறைகளின் முடிவினைக் கொள்ள
இங்குவந் தனைகோல்என் றிசைத்திடத் தொழவும்,
ஆரிய அடிமலர் தலைமிசை வைத்தே
ஆவியோ டாக்கைகொண் டாட்கொளும் குருவே,
வீரசே கரதவ விடிந்தது பிறப்பு
விளிவுறத் தொழப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ப-ரை.) சிறப்பு உறும் - (சதுட்ட சாதனச்) சிறப்பு வாய்ந்த, அடியவர்-அதிகாரிகளாவார், சங்கமொடு-(புதியவா புதியவராக வந்து) பழ அடியார் திருக் கூட்டத்தைத துணையாகக் கொண்டு, சீர் தரும்-சிறப்பு மிக்க, திரு அருள்தனை-திரு அருளின் வாயிலாகப் பவத் துன்ப வொழிவினை, பெறக் கருதி-பெற வேண்டுமெனக் கருதி, அடைய-திரு முன்பு

Koviloor Digital Library

வந்து (இரு கரங்களையும் முடி மேற் சூட்டி) நிற்க, ஏர் தரும்-(அவர் வந்து நின்ற குறிப்பினைத் தெரிந்து) "உயர் வுடைய, மறைகளின் முடிவினை-வேதங்களின் முடிவாகிய வேதாந்தத் தால் விளக்கப்படும் மெய்ப் பொருளை, கொள்ள-(நினது நிச வடி வென) உணர்ந்து பவத் துன்ப மொழியக் கருதி, இங்கு வந்தனை கொல்-இவண் வந்தனையா?," என்று இசைத் திட-என (வந்து திரு முன் நின்ற ஒவ் வொருவரையும்) வினவ, தொழவும் - (அதுவே கருத் தென அவர் வாயா லன்றி அட்டாங்க) வணக்கம் முதலிய பலவற்றால் தெரிவிக் கவும், ஆவியொடு ஆக்கை மூன்றனையும்-(அவர்களின்) உடல் பொருள் ஆவி மூன்றனையும், கொண்டு-(தன்பால்) அற்பிக்கச் செய்து, ஆரிய - பூசிக்கத் தக்க, அடி மலர்-திரு அடித் தாமரை மலரை, தலைமிசை - (அவர்கள் தங் தங்) தலையில், வைத்து-சூடி (வழிபடச் செய்து), ஆட்கொளும் - அடிமை கொண்டருளுகின்ற, குருவே-மெய்க் குருபரரே, வீரசேகர-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியே, தவ-(அடியவரின்) தவப் பயனாக வெழுந்தருளிய பெருமானே, விடிந்தது-(இருள்) விடிந்துவிட்டது, பிறப்பு-(அடியே னுடைய)ப் பிறப்பு (என்னும் இருளானது), விளிவுற - ஒழியும் பொருட்டு, தொழ-(அடியேன் தேவரீருடைய திரு அடியை) வணங்கி (ஞான மென்னும் ஒளி பெறும்படி திரு வருள் செய்வதற் காக), பள்ளி எழுந்தருளாய்-திருப் பள்ளியினின்றும் எழுந் தருள்வீராக. (எ—று)

4. திருஉறை கோவிலூர்த் திருப்பதி மருவிச்
சேகம்எலாம் புகழ்ந்திடத் திருக்களர் சென்று,
எருக்கணி பாரிசா தேசுரர் தமக்கும்
எங்கள்தா யாகிய அமிர்தவல் லிக்கும்,

Koviloor Digital Library

பெருநகர் அமைத்தநல் பெருமையைப் பாடிப்
பெருந்தவப் பெரியரோ டடியனும் அடைந்தேன்,
திருக்களர் வீரசே கரகுரு தேவே
திருஅடி தரப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ப-ரை.) திரு உறை-திருமகளானவள் (என்றும்) தங்கும்படியான, கோயிலூர்த் திருப் பதி - கழனி நகராகிய வளப்ப மிக்கக் கோயிலூரின்கண், மருவி-(அத்வைத பரமாசாரியராக) எழுந்தருளியிருந்து, திருக் களர் - திருக் களரெனனுந் திரு வூருக்கு, சென்று-(அடியவர் வேண்ட) எழுந்தருளி, எருக்கு அணி-(வெள்)ளெருக்கம பூ மாலையைப் புனைந்த, பாரிசாதேசுரர் தமக்கும்-பாரிசேதாசுர ரென்னுந் திருப் பெயர் பூண்ட சிவபெருமானுக்கும், எங்கள் தாயாகிய-எங்களுக்கெல்லாம் அன்னையாகிய, அமிர்த வல்லிக்கும்-அமிர்த வல்லி (யென்னுந் திருப் பெயர் பூண்ட உமை) யம்மையாருக்கும், செகம் எலாம் புகழ்ந்திட - உயர்ந்தோரனைவரும் புகழும் வண்ணம், பெரு நகர்-பெருமை மிக்க திருக் கோயிலை, அமைத்த-திருப் பணி செய்தருளிய, பெருமையைப் பாடி-மகத்துவத்தை யெடுத்து வாயாரப் பாடிக் கொண்டு, பெருந் தவப் பெரியாரோடு-சிறந்த தவச் செல்வர்களாகிய அடியவர்களோடு, அடியனும்-(ஒன்றுக்கும் பற்றாத) அடியேனும், அடைந்தேன்-அடைந்தனன், திருக் களர் வீர சேகர-திருக் களர் ஆண்டவர் என்னும் திருப் பெயர் பூண்ட வீர சேகர ஞான தேசிகனே, குரு தேவே-குரு மூர்த்தமாக வெழுந்தருளி வந்த பரம் பொருளே, திரு அடி தர-(தேவரீருடைய) திரு அடியைத் தொழுதற்கு அருள் பாலிக்க, பள்ளி எழுந்தருளாய்-திருப் பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வீராக. (எ-று)

Koviloor Digital Library

5. ஊரண நாபியை உவமைகொண் டிந்த
உலகினைத் தோற்றிநின் றழிதரச் செய்யும்,
ஆரணத் தமர்ந்திடும் ஐக்யமா வாக்யம்
அவன்இவன் என்பதை யறிகேனத் தினமும்,
காரண போதம தளித்திடும் குருவே
கண்டுன தடிதொழத் தவத்தினர் புகுந்தார்,
ஏரண வுருவனே எழிற்பள்ளி இரிந்தே
எழில்வீர சேகர எழுந்தரு ளாயே.

(ப-ரை.) ஊரண நாபியை-சிலந்திப் பூச்சியை, உவமைகொண்டு-ஒத்து (அபின்ன நிமித்த உபாதான காரணமாக நின்று), இந்த-இங்குத் தோன்றுகின்ற, உலகினை-(மண்ணுலக முதலிய) உலகங்களை, தோற்றி-உண்டாக்கி, நின்று அழிதர-(அவைகள்) நிலைபெறவும அழியவும், செய்யும்-செய்யத் தக்க (உலக கருத்தா வாவதுடன்), "ஆரணத்து-சாமவேத சாந்தோக்கிய வுபநிடதத்தில், அமர்ந்திடும் விளங்குவதான, ஐக்யம்-(சீவேசுரர்கள்) ஒன் றெனக் கூறும், வாக்யம்-(தத் துவ மசி யென்னும்) உபதேச வாக்யம், (பாகத்தியாக விலக்கணையால்) அவன்-தத்பதலக்ஷியார்த்தமாகிய பிரமமே, இவன் - துவம் பத லக்ஷியார்த்தமாகிய கூடஸ்த வடிவ நீயாவை, என்பதை-என்று கூறும் ஐக்யார்த்தத்தை, அறிக-நீ யறிந்து பிறவித் துன் பொழிவாயாக, என-என் றுபதேசித்து, காரண போதமது-(அஞ்ஞான நீக்கத்தின்) காரணமாகிய திட வபரோக்ஷ ஞானத்தை, தினமும்-நா டோறும், அளித்திடும்-ஈந்தருளுகின்ற, குருவே-(மெய்க்) குருபரரே, ஏர் அணவு-அழகு பொருந்திய, உருவனே-திருமேனியை யுடையவரே, எழில்-அழகிய, வீர சேகர-வீர சேகர ஞான

Koviloor Digital Library

தேசிக மூர்த்தியே, உனது அடி கண்டு-தேவரீருடைய திரு அடிகளைக் கண் குளிரக் கண்டு, தொழ-வழிபடுவதற்கு, தவத்தினர்-(முற்றவ முடைய முத்தி வேட்கையராகிய) தவச் செல்வர்கள், புகுந்தார்-(விரைந்து) அணுகி நிற்கின்றார்கள், எழில் பள்ளி-அழகிய திருப் பள்ளியினின்றும், இரிந்து-நீங்கி, எழுந்தருளாய்-காட்சி கொடுத்தருள்வீராக. (எ-று)

6. திங்களும் மழுங்கிடத் தினகரன் புகுந்தான்
செப்பருஞ் சீவர்கள் திமிரம தொழிய,
மங்கள ஆரியன் எனநின்று பெயரும்
வடிவுமி லாதசெம் சொருபம தருள,
மங்கையர் மகவுபொன் மயக்கம தொழித்தே
மண்ணிடை மனிதனாய் வந்துநல் வளத்தால்,
பங்கமில் திருக்களர் உறைவீர குருவே
பதந்தரத் திருப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ப-ரை.) திங்களும் - சந்திரனும் அதனைச் சூழ்ந்த மீனினங்களும், மழுங்கிட-ஒளி குறைவுற்று மறையும்படி, தினகரன் - சூரியன், புகுந்தான் - வெளிப்பட்டனன், மண்ணிடை-மண்ணுலகத்தின்கண், மனிதனாய் வந்து-(மறை சொல்லும் பொருளே) மனித வடிவந் தாங்கி யெழுந்தருளி வந்து, மங்கள-நன்மையைத் தரும், ஆரியன் என-ஞானாசாரியன் என்று புகழும்படி, நின்று-நிலைபெற்று, மங்கையர்-மனைவியரும், மகவு - மக்களும், பொன் - பொருளுமாகிய இவற்றுளாதாம், மயக்கமது ஒழித்து-மயக்கத்தை நீக்கி, பெயரும்-(தனக்கென வேறு) பெயரும், வடிவும்-வடிவமும், இலாத-இன்றி (இன்பமே வடிவாக விருக்கும்), சொருபமது-(தம்) நிச வடிவத்தை, அருள-உபதேசித் தருளும் வண்ணம், நல் வளத்தால்-சிறந்த பல வகை வளங்களும் மிகுதலால், பங்கம் இல்-துன்பமான தில்லையாகும் வண்ணம், திருக்களர் உறை-திருக் களரென்னுந் திருவூரில் எழுந்தருளியிருக்கும், வீர குருவே-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியே, பதம் தர-(அடியேற்கும்) திரு அடி தீட்சை செய்தருள, திருப் பள்ளி எழுந்தருளாய்-திருப் பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வீராக. (எ-று.)

7\. தாரகம் ஆய:தோர் பிரமத்தை அறியத்
தயக்கம தின்றிய சமயமீ தெனவே,
நாரகம் கொண்டுனே நம்பிவந் தடைந்தேன்
நாயக வீரசே கரதவ நாயேற்,
காரண முடியினில் அமர்தரும் அதனை
அறிந்தினல் ஒழிவின்ப அடைவினை அடைய,
தாரணி தனிலொரு விரகினைத் தரவே
தயையுறும் குருபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ப-ரை.) *தாரகம் ஆயது-அதிட்டானமாக விளங்குகின்ற, ஓர்-அத்வைதமாகிய, பிரமத்தை-(அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த) பிரமத்தை, அறிய-(அடியேனுடைய நிச வடிவமாக) அறிதற் கேற்ற எண்ணம் உண்டானபோதே, ஈது-இச் சமயம், தயக்கம் அது இன்றிய-தடையற்ற, சமயம் எனவே-நல்ல சமயம் ஆகுமென்று கருதி, நார்-அன்பை, உளம் கொண்டு-உள்ளத்தில் மிகுவித்து, உனே-தேவரீரை, நம்பி-(ஞானசாரியராக) நம்பி, வந்து அடைந்தேன்-(விரும்பி) வந்து அடைந்தனன், ஆரண முடிவினில்-வேத முடிவாகிய வேதாந்தத்தால், அமர்தரும்-அறியும்படி விளங்குகின்ற, அதனை-அப் பிரத்யக பின்ன பிரமத்தை, அறிந்து-(அடியேனது நிச வடிவென) வுணர்ந்து, இனல் ஒழிவு இன்ப அடைவினை-அநர்த்த நிவிர்த்தி ஆநந்தப் பிராப்தி வடிவ முத்தியினை, அடைய-அடையும்படி, நாயேற்கு-நாயினுங் கடையே னுகிய அடியேனுக்கு, தாரணிதனில் - இம் மண் ணுலகில், ஒரு-ஒப்பற்ற, விரகினை-உபாயத்தை, தர-உபதேசித்தருளுதற்கு, நாயக - (தேவ) நாயகரே, தவ-(அடியவர்) தவப் பயனுக வெழுந்தருளியவரே, தயை உறும்-அருளே திரு மேனியாக எழுந்தருளிவந்த, குரு-குருநாதரே, வீர சேகர-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியே, பள்ளி எழுந்தருளாய்-திருப் பள்ளியினின் றும் எழுந்தருள்வீராக.*

Koviloor Digital Library

8. நூல்பல கல்லெனும் நோன்மைகோள் உரையை
நோக்கிலேன் சான்றவர் இனத்திரு எனுமோர்,
வாலிய உரையையும் மதித்திலேன் ஐயோ
மாமறைப் பொருளுறும் வழியறி வேனோ,
தாலம தனில்உயர் தருவீர குருவே
தத்துவம் தெரிவகை சார்ந்தெமக் கருளக்,
கோலிநல் வயல்வளம் கொழிதிருக் களவூர்க்
குலபதி திருப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ப-ரை) பல நூல்-பல வகைப்பட்ட (பக்தி யோக ஞான) நூல்களை, கல்-(நல் லாசிரியனிடத்தே) கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிவாயாக, எனும்-என்று கூறிய, நோன்மை கொள்-(அறிவு) வன்மையைப் பயக்கத் தக்க, உரையை-(ஔவைப் பிராட்டியாரது) திரு வாக்கின் கருத்தை, நோக்கிலேன்-ஆராய்ந்து அதன் வழிநின்று கேட்ட லாதியைப் பெற்றேனு மில்லை, சான்றவர்-(கல்வி யறிவு ஞான வொழுக்கங்கள் நிரம்பிய) பெரியோர்களுடைய, இனத்து-கூட்டத்திலே, இரு-கூடி வாழ்வாயாக, எனும்-என்ற கருத்தோடு, வாலிய-மனந் தூய்தாதற்கு வழிகாட்டியாக வுரைத்த, ஓர்-ஒப்பற்ற, உரையையும்-(அப் பிராட்டியார்) திரு வாக்கையும், மதித்திலேன்-நன் குணர்ந்து அதன் வழி நின்று கல்வியாதிகளைப் பெற்றேனு மில்லை, ஐயோ-ஐயகோ, மா-சிறந்த, மறைப் பொருள்-வேதாந்தத்தா லுணர்த்தப்படும் மெய்ப்பொருளை, சார்ந்து உறும்-(அடியேனது நிச வடி வென) அடைதற் கேற்ற, வழி-(ஞான) மார்க்கத்தை, அறிவேனோ-எங்ஙன் அறிவேன், தாலமதனில்-மண் ணுலகத்தி லுள்ள, உயர் தரு-உயர்ந்த (கற்பக) தருவை யொத்த, வீர குருவே-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியே, வயல் கோலி-வயல்கள் நாற் புறமுஞ் சூழ்ந்து, நல் வளம்-சிறந்த வளங் கள் பலவற்றை, கொழி-தருகின்ற, திருக் களர் ஊர்-திருக் களர் என்னுந் திருவூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, குல பதி-சிறந்த அருளிறையே, எமக்கு-அடியேங்கட்கு, தத்துவம் - தத்துவமசி யென்னும் மாவாக்யப் பொருளை, தெரி வகை-(ஐயந் திரிபுகள் நீக்கித்) தெளியும் வண்ணம், அருள-உபதேசித்தருளுதற்கு, திருப்

Koviloor Digital Library

பள்ளி எழுந்தருளாய்-திருப் பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள் வீராக. (எ-று)

9\. நங்கையர் நவில்மொழி நன்றெனக் கருதி
நாட்களை அவத்தினில் கழித்துற வாடி,
இங்கியல் வழியறி யாதுழல் வேனை
இறைவீர அடிசிரம் இருத்திக்கண் பார்த்தே,
பொங்குமோர் இயல்பாகப் பொருந்துவ தான்மா
புறம்பிற பலவியல் பொருந்துவ என்றே,
சங்கைய தறச்சொலி எனைத்தனி ஆளத்
தரைவரு வோய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ப-ரை.) நங்கையர்-(அழகிற் சிறந்த) பெண்கள், நவில் மொழி-மொழிகின்ற மொழிகள், நன்று என-நன்மை பயக்கும் என்று, எண்ணி-கருதி, நாட்கள்-(வா)ணாட்களை யெல்லாம், அவத்தினில்-வீணாக, கழித்து-கழியும்படி செய்து, உறவு ஆடி-(அவர்களிடத்துக்) காதல் பூண்டு, இங்கு-இம் மண் ணுலகில், இயல் வழி-ஞான நெறியினை, அறியாது-தெரியாமல், உழல்வேனை-சுழன்று திரியும் அடியேனை, அடி-(தேவரீ ருடைய) திரு வடிகளை, சிரம் இருத்தி-சிரசிலே சூட்டி, திருக் கண் பார்த்து-அருள் விழியால் நோக்கி, "பொங்கும்-மேம்பட்ட, ஓர் - அத்வைத மாகிய, ஆன்மா-பிரத்ய கான்மா வானது, இயல்பாக-(தோன்றி நின் றழியும் தன்மை யின்றி) சச்சிதானந்த வடிவமாய், பொருந்துவது-வியாபக மாக வுளதாகும், புறம்-(அவ் வான்மாவுக்குப்) புறம் பாகிய, பிற-அஞ்ஞானமும் அதன் காரியங்களும், பல வியல்-தோன்றி நின் றழியுந் தன்மைய வாய் அசத்து சட துக்க வடிவமாய், பொருந்துவ-தேச கால வஸ்து பரிச்சேத முடைய னவாக வுள்ளனவாம்," என-என்று, சங்கைகள்-ஆசங்கைகள், அற-நிகழா வண்ணம், சொலி - உபதேசித்தருளி, எனை-அடியேனை, தனி ஆள-ஒப் பின்றி ஆட்கொள்ளும் வண்ணம், தரை-இம் மண் ணுலகில், வருவோய் - (மனித வடிவங் கொண் டெழுந்தருளி) வருதலை மேற்கொண்டவரே, இறை-தேவ நாயகரே, வீர-வீரசேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியே, பள்ளி எழுந்தருளாய்-திருப் பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வீராக.

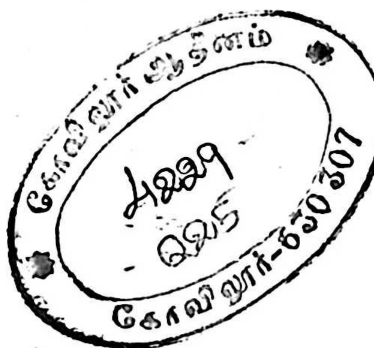
Koviloor Digital Library

10. வேரியங் கமலமோ விரிந்தன இரவி
விரைந்தனன் பறவைகள் விரைந்தன விசும்பில்,
பேரியல் பிறப்பதை ஒழிப்பது போலப்
பிலத்தினில் சென்றன நாகங்கள் எல்லாம்,
கூரிய நின்றிரு வாக்கியம் கொண்டே
கோதறு தத்துவ மசிப்பொருள் தேர்ந்தோம்,
நேரியல் திருக்களர் வீரசே கரனே
நின்பதம் தொழப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ப-ரை.) வேரி-தேன் ஒழுகும், கமலம்-தாமரை மலர்கள், விரிந்தன-பூத்தன, இரவி-சூரியன், விசும்பில்-விண்ணின்கண், விரைந்தனன்-விரைந்து வந்தனன், பறவைகள்-பறவைகளெல்லாம், விரைந்தன-பறந்தன, பேர் இயல்-எல்லை யின்றி யிருக்கின்ற, பிறப்பதை-பிறப்புக்களை, ஒழிப்பது போல-ஒழிப்பதற் கென்னுந் துறவிகள் பிட்சை யேற் றுண்டுத் தங்கள் ஒடுக்கங்களில் ஒடுங்கி யிருப்பது போல, நாகங்கள் எல்லாம்-பாம்புக ளெல்லாம், பிலத்தினில்-இரைகளைத் தேடி யுண்டுத் தத் தம் அளைகளில், சென்றன-புகுந்து ஒடுங்கின, கூரிய-எல்லாவற்றையும் நுனித் துணரும்படியான, நின்-தேவரீ ருடைய, திரு வாக்கியம் கொண்டே-திரு வாசகத்தால், கோது-அசத்துச் சட துக்க வடிவ அஞ்ஞான மாகிய சக்கையை, அறு-ஒழிக்க வல்ல, தத்துவ மசிப் பொருள்-தத்துவ மசி மகாவாக்கியத்தின் பொருளை, தேர்ந்தோம்-(இலக்கணையால் அறிந்து) தெளிந்தோம், நேர் இயல்-உயர் குணங்கள் மிக்க பெருமக்கள் வாழ்கின்ற, திருக் களர்-திருக்களர் என்னுந் திரு வூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, வீர சேகரனே-வீர சேகர ஞான தேசிக மூர்த்தியே, நின் பதம்-தேவரீருடைய திரு வடிகளை, தொழ-(நன்றி மறவாது) வழிபட, பள்ளி எழுந்தருளாய்-திருப் பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வாயாக. (எ-று.)

திருப் பள்ளி எழுச்சி பத உரை முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

திருப் பூ வணம் மடம், ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் இயற்றிய நூல்கள் பதிப்பித்தன.

1. வேதாந்த பதார்த்த மஞ்ஜுஷா. வசகம். ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு. ரூ. 2—50
2. விசார. சாகரம். வசகம். ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு. ... 2—25
3. வியாச தாத்பரிய நிர்ணயம். வசகம் சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு. ... 0—50
4. வேதாந்த சித்தாந்த முக்தாவலி, வசகம் சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு. ... 0—50
5. நைஷ்க் கர்ம்ய சித்தி, வசகம் சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு. ... 0—50
6. ஹரி மீடே, ஹரி தத்வ முக்தாவலி, சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு. ... 0—75
7. வேதாந்த பரிபாஷை, வசகம் சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு. ... 0—44
8. ஸ்வராஜ்ய சித்தி, வசகம் சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு. .... 0—25
9. ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத், சங்கர பாஷ்யம், வசகம் சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு. ... 0—25
10. மண்டல பிராஹ்மண உபநிஷத், ராஜ யோக பாஷ்யம், வசகம் சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு 0—25
11. வேதாந்த சஞ்ஞா, வசகம் சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு. ... 0—13
12. கதா சரித் சாகரம், வசகம் கதை சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு. ... 2—25
13. நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை, சத்யார்த்தப் பிரகாசிகை உரை. ... 2—00
14. கீதா சாரத் தாலாட்டு, லகு சந்திரிகை உரை. ரூ. 2—00 15. பஞ்சதசி கவி ... 0—63
16. மகா ராஜத் துறவு, மகப் பிரசாதினி உரை. ரூ. 2—00. 17. பகவற் கீதை கவி (545) ... 1—25
18. பக்தி (வைராக்ய) சதகப் பத உரை பொழிப் புரை. ரூ. 1–50. 19. பிரஹ்ம கீதை கவி ... 0—38
20. வைராக்ய தீப பத உரை பொழிப்புரை ரூ. 0-50. 21. சிடாசாரம் பால போதினி உரை ... 0—50
22. பகவத் கீதை 15வது அத்தியாயம் சம்ஸ்கிருதம் தமிழ் கவி உரை மூர்க்க சதகம் பத-உரை 0—50
23. திருக் களர் வீர சேகர சரிதம் வசகம் ரூ. 1-00. 24. மந்திரோபதேசம் வசகம் ... 0—25
25. கீதா சாரத் தாலாட்டு குறிப்புரை ரூ. 0-25. 26. வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நாவலி 9சேர்ந்தது கவி 3—00
27. தாந்திரீக த்வைத சைவ கண்டநம் (சூட்டுக் கோல் கட்டாரி புச்சம்) ... 1—00
28. வாசிட்டம் கவி 2055 ரூ. 2-25. 29. கீதாத் திரயம் கவி ஈசுவர கீதை பகவற் கீதை ... 3—00